

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **Angela B.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, zastoupeného JUDr. Ladislavem Piterkou, advokátem se sídlem Ostrava-Vítkovice, Ruská 2887/101, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, odboru dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 21.12.2007 č.j. MSK 166686/2017, sp. zn. DSH/51071/2007/Pro, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Žalobce je povinen** zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě náklady řízení ve výši 19.909,- Kč do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21.12.2007 č.j. MSK 166686/2017, sp. zn. DSH/51071/2007/Pro žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor

dopravy a silničního hospodářství změnil rozhodnutí Magistrátu Města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 26.9.2007, č.j. DSC/22844/07/SŘ-SK ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 2 a § 22 odst. 1 písm. i) zákona č. 200/90 Sb., o přestupcích ve znění pozdějších předpisů a to tak, že ve výroku napadeného rozhodnutí nahradil ve skutkové větě text „a rychlost 119 km/hod.“ textem „ a to rychlostí nejméně 107km/hod.“. Ve zbytku napadené rozhodnutí žalovaný potvrdil. Prvostupňovým správním rozhodnutí byl žalobce uznán vinným spácháním přestupků ve smyslu výše citovaných zákonných ustanovení, kterých se měl dopustit tím, že 27.4.2007 ve 21.20 hod. v Ostravě-Kunčicích, po ul. Rudné, v obci, kde dopravní značkou B20a-nejvyšší dovolená rychlost, je stanovena maximální rychlost jízdy do 60 km/hod., do křižovatky ul. Rudná-Vratimovská řídil vozidlo značky Škoda Octavia RZ xxx. Při jízdě si počínal neopatrně a neohleduplně, neboť řídil vozidlo rychlostí nepřiměřenou a nedovolenou, a to rychlostí 119 km/hod., v důsledku čehož nestačil své vozidlo zastavit a za vyznačeným přechodem pro chodce v pravém jízdním pruhu, ve směru jízdy k Ostravě-Vítkovicím, narazil čelně do zadní části vozidla značky Fiat Stillo, RZ xxx, který z ulice Vratimovské, přes uvedenou křižovatku vlevo na ulici Rudnou ve směru k Ostravě-Vítkovicím řídil Viktor O. Žalobce tímto jednáním porušil ust. § 4 písm. a), c) , § 18 odst. 1 a odst. 4 a v návaznosti na odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů a naplnil tak skutkovou podstatu shora citovaných přestupků, za což mu byla uložena podle § 22 odst. 7 přestupkového zákona pokuta ve výši 7.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla uložena povinnost uhradit státu náklady řízení ve výši 2.500,- Kč. Žalovaný neshledal, jakožto odvolací orgán odvolací námitky žalobce za důvodné a ztotožnil se se skutkovými i právními závěry správního orgánu I. stupně, včetně posouzení protiprávního jednání žalobce. Odkázal mimo jiné i na znalecký posudek, podle něhož žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 47 km/hod., a také to, že v případě dodržení dovolené rychlosti by řidič O. provedl manévr odbočení vlevo, aniž by žalobci v jeho jízdě nějakým způsobem překážel. Je tedy odůvodněný závěr, že překročení dovolené rychlosti bylo příčinou dopravní nehody.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. V ní vytýkal to, že znalci Ing. Petru Schulmeisterovi byly „položeny a zodpovězeny vadné a protizákonné otázky a její protizákonné zodpovězení“, konkrétně otázka, „jakým způsobem mohl nehodě zabránit“. Co se týče porušení nejvyšší dovolené rychlosti 60 km/hod. žalobce „poukázal na stav důkazní nouze“. Nesouhlasil se znaleckým posudkem, neboť technické údaje o vozidlech jsou v něm zkreslující a „poškozující výslednou hodnotu výpočtu orientačních rychlostí“. Podle žalobce v posudku jsou uvedeny vadné hmotnosti vozidel. V žalobě dále žalobce dále poukázal na vadné posouzení jízdy řidiče O. a na to, že v jeho vozidle seděly další dvě osoby, z nichž jedna po dopravní nehodě zmizela a ani jeden z účastníků neposkytl zraněné osobě první pomoc. Vozidlo řidiče O. nezůstalo v konečném postavení v rozporu s § 47 odst.

4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. Konečně žalobce poukázal na velmi dobré rozhledové podmínky v postavení vozidla řízeného O. ve směru na Havířov odkud přijížděl žalobce. Řidič O. podle žalobce musel jeho vozidlo vidět a byl povinen mu dát přednost v jízdě. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém písemné vyjádření k podané žalobě ze dne 3.4.2008 navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím ze dne 21.12.2007 č.j. MSK 166686/2017, sp. zn. DSH/51071/2007/Pro, připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu Města Ostravy, odboru dopravně správních činností č.j. DSČ/22844/07/SŘ-SK, znaleckým posudkem soudního znalce z oboru dopravy, odvětví silniční dopravy Ing. Petra Korče a dodatkem k tomuto znaleckému posudku, a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu Magistrátu Města Ostravy, odboru dopravně správních činností, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že obsahuje oznámení přestupku ze dne 15.5.2007, dle kterého dne 27.4.2007 ve 21.20 hod. řídil v Ostravě-Kunčičích po ulici Vratimovské ve směru od závodu NH ke křižovatce s ulicí Rudnou označené dopravní značkou „dej přednost v jízdě“ osobní vozidlo xxx řidič O., kdy v uvedené křižovatce při odbočování vlevo na ulici Rudnou ve směru k ulici Frýdecké nedal přednost v jízdě v levém jízdním pruhu po hlavní komunikaci ulici Rudné osobnímu vozidlu xxx, které ve směru od ulice Šenovské k ulici Frýdecké řídil žalobce a došlo ke střetu a poškození obou vozidel. Žalobce při dopravní nehodě utrpěl zranění, k němuž se nevyjadřuje a nesouhlasí s vydáním lékařské zprávy. Správní spis obsahuje protokol o podání vysvětlení řidičem Viktorem O., který mimo jiné uvedl, že je si částečně vědom svého zavinění tím, že vozidlo zprava přehlédl, ovšem zavinění vidí i u žalobce, a to, že jel rychle, neboť k nehodě by nemuselo dojít, kdyby jel dovolenou rychlostí. Dle protokolu o podání vysvětlení ze dne 30.4.2007 žalobce mimo jiné uvedl, že v levém jízdním pruhu jel rychlostí asi 70 km/hod. Při vjezdu do křižovatky s ulicí Vratimovskou zaregistroval vozidlo zleva, vozidlo jelo pomalu a byl přesvědčen, že mu dává přednost v jízdě. Když byl v křižovatce, vozidlo zleva mu vjelo náhle do jízdní dráhy, a to pomalou jízdou, a aby žalobce zabránil střetu, začal prudce brzdit a vjel do pravého jízdního pruhu, avšak střetu již zabránit nemohl. Žalobce s vozidlem zůstal stát, druhé vozidlo pokračovalo v jízdě a zastavilo až po chvíli na začátku autobusové zastávky. Dle dalšího protokolu o podání vysvětlení svědek Jan M. uvedl, že jel jako spolujezdec předmětného dne s Viktorem O. Podle jeho názoru dopravní nehodu zavinil žalobce, který do nich narazil v důsledku toho, že

překročil rychlost jízdy. Správní spis dále obsahuje protokol o nehodě v silničním provozu, včetně mapky a fotodokumentace dopravní nehody. Usnesením ze dne 24.5.2007 ustanovil správní orgán I. stupně znalcem Ing. Petra Schulmeistera. Z jeho posudku krajský soud zjistil, že řidič osobního vozidla Fiat Stillo začal odbočovat z vedlejší silnice Vratimovská z jízdního pruhu pro odbočení vlevo na silnici hlavní – Rudnou a hodlal se zařadit do pravého jízdního pruhu za křižovatkou na ulici Rudná ve směru na Vítkovice. Na hlavní ulici začal vjíždět v době 8,3 sec. před střetem, v té době se nacházel 34 metrů před místem střetu a postupně svou rychlost jízdy zvyšoval. V té době z pravé strany po hlavní silnici Rudné přijíždělo vozidlo žalobce nacházející se ve vzdálenosti 263 m před místem střetu a jeho střední rychlostí 119 km/hod. Znalec dále detailně popisuje dopravní nehodu a její průběh. Na otázku, který z účastníků a jakým způsobem mohl dané nehodě z technického hlediska zabránit odpověděl, že v době, kdy řidič O. začal vjíždět na hlavní ulici, tj. 8,3 sekund před střetem, tak z pravé strany přijíždějící vozidlo žalobce bylo ve vzdálenosti 263 metry a na tuto vzdálenost řidič O. z technického hlediska nebyl schopen rozpoznat výrazné překročení rychlosti vozidla žalobce, než která je v místě dopravní nehody stanovena dopravním předpisem. Žalobce byl schopen dopravní nehodě zabránit, kdyby jel dovolenou rychlostí do 50 km/hod. Žalobce by dopravní nehodě zabránil i v případě, že by jel do 80 km/hod., v daném případě by řidič O. provedl manévr odbočení vlevo, aniž by žalobci v jeho jízdě nějakým způsobem překážel. Z dalšího obsahu správního spisu plyne, že správní orgán I. stupně vyslechl svědka Viktora O. a žalobce. K námitkám žalobce si vyžádal vyjádření znalce Ing. Petra Schulmeistera, který ve svém vyjádření ze dne 31.8.2007 odkázal na údaje ve znaleckém posudku a na to, že byl posudek zpracován podle platných znaleckých standardů a analýza nehodového děje zpracována výpočetním programem PC-CRASH, verze 8.0. Výpočet je zpracován z prostřední hodnoty s tolerancí plus mínus 10%. Dne 26.9.2007 pak správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o dopravním přestupku žalobce. Součástí správního spisu je odvolání žalobce ze dne 15.10.2007 a jeho doplnění ze dne 23.10.2007, předložení odvolání a spisu žalovanému, jakož i rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání.

Jelikož žaloba v podstatě napadala závěry znaleckého posudku znalce Ing. Petra Schulmeistera, proti kterému žalobce vznesl řadu technických námitek, týkajících se zejména hmotnosti vozidel a údajů o účinnosti brzd obou vozidel ve vztahu k určení rychlosti těchto vozidel, ustanovil krajský soud v průběhu řízení znalce z oboru dopravy, odvětví silniční dopravy Ing. Petra Korče. Z jeho znaleckého posudku ze dne 11.4.2011 krajský soud zjistil, že se automobil žalobce v úseku od polohy dopravní značky omezující rychlost jízdy před křižovatkou na 60km/hod. až po místo střetu, tj. celkem asi 230 metrů, pohyboval po celou dobu rychlostí vyšší než byl tento rychlostní limit. Na počátku úseku byla jeho rychlost kolem 117 km/hod. a ještě i v okamžiku středu po dlouhém intenzivním brždění jel rychlostí vyšší, tj. kolem 69 km/hod. Výpověď žalobce, že jel před nehodou rychlostí jízdy asi 70 km/hod. je technicky zcela nepřijatelná. Znalec se vyjádřil k posudku Ing. Schulmeistera co se týče pohotovostní hmotnosti obou vozidel a uvedl, že po získání kopií technických průkazů použil hodnotu okamžité hmotnosti Škody 1500 kg a Fiatu 1733 kg. U obou vozidel vzrostla ve výpočtech okamžitá hmotnost to 20% u Škody a 22% u Fiatu.

Proporcionální nárůst hmotnosti ve výpočtu a nepříliš odlišné posouzení podmínek střetu a postřetového zpomalování vozidel oběma znalci měly za následek výpočet přibližně stejné střetové rychlosti Škody - dle znalce 69 km/hod. a dle znalce Schulmeistera 70 km/hod. Znalec ve svém posudku dále provedl požadovanou analýzu brždění obou vozidel a vyjádřil se k otázkám pohotovostní hmotnosti vozidel a provozní hmotnosti vozidel. Uvedl, že při zpomalování na přímé dráze má rozdíl obsazenosti vozidla o jednu osobu či větší zátěž v zavazadlovém prostoru zanedbatelný vliv, který se ztrácí v tolerančních polích jiných vstupních veličin. Při řešení střetu vozidel jsou však kromě kontrolních parametrů a dalších vstupních veličin důležité přesně definované (okamžité) hmotnosti. Dodal, že pokud se upřesnily okamžité hmotnosti vozidel a došlo shodou okolností k jejich proporcionálnímu navýšení nahoru, nelze očekávat nižší vypočtenou střetovou rychlost vozidla žalobce oproti předchozímu posudku znalce Ing. Schulmeistera. Ke sdělení žalobce, že antiblokační systém Škody nebyl funkční, uvedl znalec, že je technicky přijatelné, ovšem to neznámá, že by byla při předmětné nehodě prodloužena dráha brždění. Výhoda ABS by se projevila až na mokré vozovce a také v ovladatelnosti vozidla během brždění. Skutečnost, že na vozidle sice byla porucha v podobě nečinnosti ABS, nezadávala nikomu povinnost zkoumat technický stav, protože Škoda zanechala na vozovce znatelné stopy, které signalizovaly intenzivní brždění s využitím všech adhezních možností, které daný povrch vozovky nabízel. Co se týče umístění svislé dopravní značky, kterou je omezena rychlost jízdy na 60 km/hod., je provedeno přehledným transparentním způsobem 195 metrů před hranicí vozovky příčné vedlejší silnice v křižovatce. Tuto dopravní značku umístěnou na betonovém sloupu u pravého okraje vozovky mohl žalobce při jízdě levým jízdním pruhem vidět již na vzdálenost asi 100 metrů před jejím umístěním. K otázce pokračování jízdy vozidla Fiat po střetu se znalec vyjádřil tak, že zastavení Fiatu nebylo rozhodně limitováno jeho technickým stavem, ale vůlí a subjektivním stavem řidiče O. po nárazu dozadu. Jestliže tento řidič popojel ještě několik metrů, nejde z technického hlediska zjistit ani kolik metrů popojel; z hlediska prožitého otřesu při nárazu zezadu by mu nešlo vytýkat, pokud by zastavil až ve zmíněné poloze 72 metrů v čase kolem 8 sekund po nárazu v případě, že již s vozidlem nepojel.

K námitkám žalobce se znalec vyjádřil dne 28.12.2011. Z tohoto vyjádření krajský soud zjistil, že v něm znalec odkázal na svůj posudek a setrval plně na jeho závěrech.

Podstatnou část podané žaloby žalobce tvořily námitky proti znaleckému posudku vypracovanému v rámci správního řízení znalcem Ing. Petrem Schulmeisterem. Předně se krajský soud neztotožňuje s žalobní námitkou, že tomuto znalci správní orgán položil „vadnou a protizákonnou otázku“, jakým způsobem mohlo být nehodě zabráněno. Jedná se totiž o otázku skutečně znaleckou, spadající do odvětví silniční dopravy a nikoliv o otázku zavinění či dokonce hodnocení protiprávního jednání, ke které je povolán výlučně správní orgán rozhodující o přestupku. Za zcela nedůvodnou námitku považuje soud, že ve správním řízení nebylo prokázáno porušení nejvyšší dovolené rychlosti žalobcem, resp. že tato rychlost nebyla přesně změřena v daném úseku jízdy schváleným zařízením.

Rychlost vozidel žalobce i řidiče O. byla dle názoru soudu dostatečně prokázána oběma znaleckými posudky, a to v podstatě až na malou odchylku shodně, co se týče žalobcem překročené povolené rychlosti jízdy. Znaleckým posudkem Ing. Petra Korče vzal soud za dostatečně vyvrácené námitky žalobce ohledně údajné vadnosti znaleckého posudku vypracovaného v průběhu správního řízení v důsledku „křivě zavádějících hodnot poškozující výsledovou hodnotu výpočtu orientačních rychlostí“. Těmito námitkami se znalecký posudek podrobně zabýval a v tomto směru odkazuje krajský soud na shora uvedené závěry tohoto posudku. Irelevantní je žalobní námitka, že ve vozidle řidiče O. seděly ještě další dvě osoby, z nichž jedna po dopravní nehodě z místa této nehody zmizela, a že ani jeden z účastníků neposkytl zraněné osobě (míněno žalobci) první pomoc. Tato námitka nemůže mít žádný vliv na posouzení protiprávního jednání žalobce samotného. Navíc z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že nikdo z účastníků jejich výslech jako svědků nenavrhol a tento výslech správní orgán I. stupně i žalovaný z úřední povinnosti neprovedl, když takový důkaz nepovažoval za potřebný k řádnému zjištění skutkového stavu. Také k namítanému konečnému postavení vozidla O. i k jeho dobrým rozhledovým podmínkám se znalec Ing. Petr Korč ve svém posudku vyjádřil a ani tyto námitky nemohly mít žádný vliv na podstatný závěr v tom, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost výrazným způsobem, což bylo rozhodující příčinou dopravní nehody.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal.

V souladu s ust. § 60 odst. 4 s.ř.s. zavázal soud žalobce zaplatit náklady státu vzniklé na znalečném v celkové výši 19.909,- Kč, jelikož u žalobce neshledal podmínky pro osvobození od soudních poplatků.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžoval sám nemá vysokoškolské právnícké vzdělání.

V Ostravě, dne 22. března 2012

Za správnost vyhotovení:
Jana Valošková

JUDr. Petr Indráček, v.r.
samosoudce